

Secció I. Disposicions generals

AJUNTAMENT D'ESPORLES

12081 *Ordenança municipal reguladora de la tinença i tracte d'animals de companyia, domèstics i ferals en l'entorn humà de l'Ajuntament d'Esporles*

Havent-se publicat en el BOIB núm. 111 de dia 09/09/2017, anunci relatiu a l'aprovació de l'ordenança municipal reguladora de la tinença municipal d'animals domèstics i de companyia a l'entorn humà:

ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DE TINENÇA I TRACTE D'ANIMALS DE COMPANYIA, DOMÈSTICS I FERALS EN L'ENTORN HUMÀ

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La presència d'animals de companyia ha augmentat considerablement en els darrers anys als nuclis urbans i, concretament, al municipi d'Esporles. La tinença d'aquests animals exigeix una responsabilitat especial, tant pel que fa als seus drets com als deures dels seus propietaris.

Els animals de companyia ajuden a millorar la qualitat de vida de les persones i a fomentar el respecte envers la natura, i aporten molts de beneficis personals i socials. Hem de tenir present, però, la responsabilitat que implica la tinença d'animals a casa, i cal ser conscients que els hem de facilitar tot el benestar que necessiten i vetllar per evitar molèsties per a la convivència ciutadana.

Els animals de companyia no haurien de ser mai espècies salvatges o exòtiques, que podrien viure pel seu compte en llibertat, ja que tenen dret a viure i reproduir-se en el seu entorn natural.

El fet d'integrar un animal de companyia en una llar significa que es compta amb el comportament responsable i racional de la persona que se'n responsabilitza, i que aquesta persona compleix les obligacions que això comporta.

Hem d'evitar comprar o adquirir un animal com si fos una mercaderia. La manca d'informació sobre què comporta la tinença d'un animal ha originat un increment dels abandonaments i de conflictes de convivència ciutadana. Aquests problemes afecten les persones i els mateixos animals, ja que s'ha de recordar que un animal és un ésser viu que pot gaudir, patir i experimentar sofriment i alegria.

Tenir un animal significa acceptar una responsabilitat envers un ser viu que dependrà de nosaltres durant un llarg període de la nostra vida (cura, identificació, vacunació, hàbitat, educació, salut en general, control de la natalitat, ciutadania).

L'educació quant a la convivència amb els animals ha de partir del principi bàsic de respecte envers aquests éssers vius amb capacitat de sentir i de patir, i del principi de respecte a l'entorn i a les persones, tant si aquestes comparteixen com si no la mateixa afinitat pels animals. Això implica desenvolupar un treball de pedagogia social en el qual tots estam implicats.

D'altra banda, cal tenir en compte no tan sols els animals anomenats de companyia, sinó també, en general, tots els animals domèstics i/o domesticats que viuen al nostre entorn urbà i rural i que mereixen un tracte i una vida digna.

Aquesta Ordenança municipal té com a principal referent la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals de la Comunitat Autònoma.

CAPÍTOL I Objecte

Article 1

La present ordenança es circumscriu al municipi d'Esporles i té per objecte la protecció dels animals i la defensa i la vigilància dels seus drets, així com dels deures del seus propietaris i la regulació de la convivència harmònica entre els animals de companyia i animals domèstics i/o domesticats que viuen en l'entorn urbà i rural i les persones, i de les activitats comercials, industrials, professionals, assistencials i de serveis que hi estiguin relacionades, en el marc de les competències i obligacions municipals.

Article 2

Es consideren animals domèstics tots els que es poden criar i poden conuiu en l'ambient humà, sota la tutela i en companyia de les persones. Es consideren animals de companyia als efectes d'aquesta ordenança tots els que es crien i es reproduïen amb la finalitat de conuiu amb les persones, a títol no lucratiu.

Article 3

Correspon al batle/batlessa o regidor/a en qui delegui el desenvolupament i la gestió administrativa del contingut de la present ordenança.

CAPÍTOL II Activitats relacionades amb els animals domèstics, de companyia i ferals

Article 4

Constitueixen activitats comercials, industrials, professionals, assistencials i de serveis subjectes a aquesta ordenança les següents:

- Viviers d'animals de companyia.
- Guarderies d'animals de companyia.
- Comerços dedicats a la compravenda d'animals de companyia.
- Serveis d'empolainament.
- Consultoris, clíniques i hospitals veterinaris.
- Exposicions, exhibicions, festes i concursos.
- Centres d'ensinistrament.
- Refugis i recintes de custòdia municipal i privada d'animals de companyia, privats, dependents o no d'una associació per a la defensa i la protecció dels animals.
- Cementiris d'animals.
- Granges o recintes particulars dedicats a la cria d'animals domèstics d'utilitat per a les persones (cavalls, ases, xots, gallines, porcs, etc.).
- Qualsevol altres activitats anàlogues o que simultaniegin l'exercici d'algunes de les activitats esmentades anteriorment.

Article 5

Les activitats detallades a l'article 4 han de complir totes les mesures establertes sobre llicències d'instal·lacions inicials, com també els requisits de nucli zoològic, la Llei de protecció d'animals i altres lleis i reglaments prevists sobre aquest assumpte.

Per tal de controlar i assegurar el compliment de les mesures, aquestes activitats han d'estar subjectes a la inspecció per part dels serveis tècnics municipals, dotats de suficients mitjans humans i materials per garantir que es dugui a terme de manera continuada. Si del resultat de les inspeccions practicades es detecten anomalies, la batlia pot adoptar les resolucions i les sancions pertinents. La batlia ha d'adoptar les resolucions en aquest sentit d'acord amb l'informe fet pels serveis tècnics municipals competents com a resultat de la inspecció practicada, tot això sense perjudici de la incoació del procediment sancionador si és procedent.

Article 6

Tots els locals i les instal·lacions adscrits a les activitats a què es refereix l'article 4 d'aquesta ordenança han de complir les condicions estructurals i de serveis que s'adaptin, com a mínim, a la Llei 1/1992, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà de la CAIB. Els titulars de les activitats a què es refereix l'article 4 d'aquesta ordenança tenen l'obligació de mantenir els animals en bones condicions higienicosanitàries i de realitzar qualsevol tractament preventiu que hagi estat declarat obligatori, així com procurar-los un tracte digne i vetllar pel seu benestar tant físic com psíquic. També han de complir les obligacions establertes en els articles de l'1 a l'11 del títol I de la Llei esmentada.

Article 7

De conformitat amb els articles 4 i 5 del títol I de la Llei 1/1992, aquesta ordenança manifesta el seu rebuig a totes les festes i exhibicions que suposen un sofriment per als animals. Queden prohibits tots aquests actes al terme municipal d'Esporles.

CAPÍTOL III

De la tinença i el tracte dels animals de companyia i domèstics.

Article 8

Als efectes d'aquesta ordenança, es consideren animals de companyia tots els que conviuen amb les persones, a títol no lucratiu, en especial totes les subespècies i varietats de cans i moixos.

Als efectes d'aquesta ordenança, es consideren animals domèstics tots els que es poden criar i poden conviure en un ambient humà i sota la seva tutela (cavalls, ases, ovelles, porcs, cabres, animals de ploma, etc.).

Article 9

Amb caràcter general, s'autoritza la tinença d'animals domèstics de companyia als habitatges urbans, tinença que queda condicionada a mantenir un entorn higiènic òptim per tenir-los allotjats, a no haver-hi risc en l'aspecte sanitari i de seguretat, a no provocar molèsties als veïnats i a procurar als animals un tracte i una vida dignes.

La tinença de moixos i moixes nascuts o incorporats als domicilis d'Esporles a partir de l'aprovació d'aquesta ordenança requereix la castració obligatòria, que és aconsellada en tota la resta de casos. Aquesta mesura pretén evitar la proliferació descontrolada, o pràctiques com l'abandonament o el sacrifici de moixons.

Els moixos han d'estar identificats mitjançant un microxip, a més de sanats, independentment del que estableix el paràgraf anterior.

També és obligatòria la castració d'animals com fures, porcs nans o d'altres que poden sobreviure en estat assilvestrat, per tal d'evitar danys ecològics irreparables.

Només en són una excepció els animals destinats a cria en serveis autoritzats per l'Administració.

Article 10

La tinença d'un animal de companyia o d'un animal domèstic comporta una sèrie d'obligacions ineludibles. Se'ls ha de proporcionar de manera adequada aliment, aigua, allotjament en condicions ambientals favorables d'espai, ventilació, humitat, temperatura, llum i aixopluc, així com l'atenció necessària per evitar que l'animal pateixi cap sofriment físic o psíquic i per satisfer les seves necessitats vitals i higienicosanitàries. Els animals de companyia tenen dret a rebre companyia.

Article 11

De conformitat amb la legislació aplicable, es prohibeix expressament:

- Maltractar o agredir físicament o psíquicament animals o sotmetre'ls a qualsevol tipus d'humiliació o pràctica que els causi sofriments i/o danys.
- Sacrificar cans i moixos de forma no eutanàsica. El sacrifici d'aquests animals només el pot fer un facultatiu veterinari, amb procediments eutanàsics sense sofriment per a l'animal i sempre que sigui necessari per prescripció facultativa.
- Abandonar animals.
- Mantenir-los en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic i sanitari o inadequades per a les seves característiques i necessitats fisiològiques i etològiques. Aquesta ordenança aconsella no fer-los dormir amb les persones o fer-ho només el més estrictament necessari i permetre als animals de companyia una convivència el més estreta possible amb les persones amb les que viu. Si per qualche motiu justificat, un ca hagués de romandre ocasionalment fermat s'haurien d'aplicar les condicions detallades a la llei 1/1992.
- Practicar-los mutilacions, llevat de les controlades pels veterinaris en cas de necessitat.
- Mantenir-los en estat de desnutrició o deshidratació.
- Mantenir animals sense proporcionar-los l'atenció sanitària i veterinària adequada.
- Usar tota classe d'artefactes destinats a limitar o impedir la mobilitat dels animals que els produeixin danys o patiments o que els impedeixin mantenir el cap en posició normal.
- Exercir la venda ambulat i la venda en general sense els permisos corresponents.
- L'ús d'animals en espectacles, lluites i altres activitats que impliquen el sofriment, burla, humiliació i tractament antinatural dels

animals. Es torna a fer constar allò que s'ha expressat a l'article 7 d'aquesta ordenança respecte a la no inclusió d'animals en cap tipus d'espectacle o exhibició que impliqui cap d'aquests sofriments.

- La possessió, la compravenda o qualsevol altre tipus de transmissió d'espècies protegides en els convenis internacionals subscrits per l'Estat sense l'autorització pertinent. Queda prohibida totalment la venda d'animals considerats invasors dels nostres ecosistemes.

- El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts a l'article 8 de la Llei 1/1992, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà.

- Qualsevol altra acció o omissió no esmentada en aquesta ordenança establerta en l'article 3 de la Llei 1/1992, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà.

- Es prohibeix ensinistrar animals amb el fi de reforçar-ne l'agressivitat.

Article 12 Allotjament

1. La tinença d'animals de companyia i domèstics que hagin d'estar en espais annexos a l'habitatge (terrasses, patis, jardins...) o a qualsevol terreny o espai exterior han de disposar d'un habitacle impermeable en què arrecerar-se de les inclemències del temps i un espai d'esbarjo i exercici.

Aquest habitacle i espai d'esbarjo han de tenir unes mides adequades a les característiques i l'etologia de l'animal i han d'estar ubicats de tal forma que els animals no estiguin exposats directament, de forma prolongada, a la radiació solar ni a la pluja.

L'habitable ha de ser prou llarg, alt i ample perquè l'animal hi càpiga folgado i ha de tenir un espai exterior d'esbarjo adequat perquè es mogui amb llibertat i s'exerciti convenientment.

2. Els excrements i l'orina s'han de retirar de forma quotidiana. S'han de mantenir els allotjaments nets, desinfectats i desinsectats convenientment.

3. Els cans no poden restar fermats permanentment. Quan estiguin fermats, la cadena de subjecció de l'animal es disposarà de manera que pugui córrer al llarg d'un fil ferro i ha de ser, com a mínim, la mida resultant de multiplicar per quatre la longitud de l'animal. Convenientment tibet i subjectat a un dels seus extrems a les immediacions del seu habitacle, amb anella corredora i cadena prima perquè tenguí joc lateral, sense impossibilitar els moviments de l'animal a arribar amb comoditat al seu habitacle per poder-se arrecerar i a un recipient d'aigua potable.

Si, per motiu justificats, un ca ha de romandre fermat o tancat, no podrà fer-ho de forma permanent. Se li ha de garantir exercici físic, permetent-li sortir del seu recinte mínim dues vegades al dia.

L'animal ha de poder arribar amb comoditat al seu habitacle per poder-se arrecerar i a un recipient amb aigua potable que ha d'estar sempre a la seva disposició. Se li ha de donar menjar i aigua fresca diàriament.

Les finques rústiques han de tenir un espai tancat perquè els cans puguin anar a lloure i tenir el moment diari d'esbarjo, si no fan tasques agràries pròpies que els permetin fer exercici intens durant un mínim de 2 hores al dia en companyia d'una persona curadora. En l'entorn urbà, es prohibeix que un ca visqui en un lloc no habitat pels seus propietaris si causa molèsties als veïns.

L'espai on el ca tenguí el seu cau ha de disposar d'ombra a l'estiu.

4. Els cans que en entorns urbans lladren de forma insistent quan es troben a l'exterior i causen molèsties pel renou que fan, en la mesura de les possibilitats, han d'estar dins la casa o en un espai prou aïllat acústicament des de les 20 hores fins a les 9 hores, període ampliable per part de l'autoritat municipal.

5. No poden retenir-se com a animals domèstics o de companyia els que pertanyen a espècies protegides o en risc d'extinció, ni els que no puguin adaptar-se a la captivitat, bé per les seves condicions naturals, bé per representar un perill per a la salut i seguretat de les persones i animals amb qui conviuen.

Així mateix, s'aconsella no tenir com a animals domèstics els salvatges o exòtics que, alliberats al medi, suposen un perill per al nostre ecosistema i les espècies autòctones i que tenen dret a desenvolupar-se en el seu propi medi natural: tortugues, cotorres, iguanes, rèptils, coatis, óssos rentadors (mapaches)...

6. La batlia pot determinar la tinença i el nombre màxim d'animals domèstics o silvestres de companyia que es poden tenir en un domicili, amb un informe previ d'un especialista i segons els criteris de raça i espècie, perillositat, condicions higienicosanitàries exigibles, superfície

disponible, molèsties potencials o comprovades, temps disponible per dedicar als animals, etc., tenint en compte l'espècie i el grau de desenvolupament, adaptació i domesticació, així com les necessitats fisiològiques i etològiques d'acord amb l'experiència adquirida i els coneixements científics, les circumstàncies higièniques òptimes de l'allotjament, l'absència de riscos en l'aspecte sanitari i la inexistència de molèsties per als veïns.

CAPÍTOL IV

De la circulació dels animals de companyia

Article 13 Circulació

1. Els propietaris d'animals de companyia, específicament de cans, han d'adoptar les mesures necessàries perquè aquests animals no puguin circular lliurement, sense anar conduïts sota la tutela de persones, en vies, espais lliures públics o propietats privades o molestar les persones que hi circulïn. Així mateix, han de circular convenientment identificats (microxip), vacunats i tractats sanitàriament.

2. Queda prohibida la circulació per les vies públiques i espais urbans de cans que no vagin acompanyats i conduïts mitjançant cadena, corretja o cordó resistent. També han d'anar proveïts de morrió quan es tracti d'espècies catalogades per la legislació vigent com a potencialment perilloses i quan el temperament de l'animal ho aconselli i sota la responsabilitat del seu propietari.

3. Es pot fer una exempció d'aquesta norma quan es transiti per espais rurals de caire privat sota la responsabilitat i la supervisió del propietari de la finca. Els cans qualificats com a perillosos han d'anar sempre amb morrió apropiat a la tipologia de la raça i cadena no extensible d'un màxim d'1,5 metres; no es pot dur més d'un ca per persona.

Queden exceptuats de circular subjectats els animals de companyia que vagin per espais lliures en els quals s'autoritzi expressament i dins els límits i en les condicions que es determinin en cada cas. Aquestes zones urbanes habilitades per als cans han d'estar allunyades dels espais dedicats als jocs infantils o, si més no, convenientment tancades i protegides per evitar l'accés dels infants si no van acompanyats d'un adult i sota la seva responsabilitat.

4. Queden exceptuats de circular subjectes i acompanyats els moixos.

5. Queda prohibit l'accés dels animals de companyia a les piscines públiques.

6. No es pot donar menjar a la via pública als animals de companyia que tenen propietari. Les poblacions de moixos de carrer gestionades com a colònia felina poden ser alimentades als espais autoritzats per part de les persones i en les condicions que estableixi l'Ajuntament i només amb pinso (menjar sec) o bé en menjadores o bé en altres aparells que no degradin l'entorn urbà.

7. Queda prohibit l'accés d'animals de companyia en locals d'espectacles públics, esportius i culturals.

8. Queda prohibida la circulació d'animals d'espècies salvatges, fins i tot domesticats, per les vies i els espais públics o privats de concurrència pública. Només se n'exceptuen animals amb autorització administrativa expressa i individualitzada.

9. Tenen accés als transports, allotjaments, establiments i locals públics els cans pigall degudament acreditats.

10. Quan els animals hagin de quedar en vehicles estacionats haurà de ser per períodes molt curts de temps i adoptant les mesures pertinents perquè l'aireig i la temperatura siguin adients per evitar accidents i molèsties als animals.

11. Queda prohibida l'entrada d'animals de companyia en locals destinats a la fabricació, la venda, l'emmagatzemament, el transport o la manipulació d'aliments.

12. Els propietaris d'hotels, pensions i similars poden prohibir o acceptar, al seu criteri, l'entrada i la permanència d'animals domèstics als seus establiments, per a la qual cosa han d'indicar visiblement a l'entrada aquesta possibilitat o prohibició, de conformitat amb els requisits de les lleis vigents.

13. Queda prohibida la presència de cans i animals domèstics en zones destinades a jocs infantils.

14. Les persones propietàries de moixos o altres animals domèstics o de companyia han d'instal·lar els tancaments necessaris per evitar que accedeixin a espais privats veïnats on puguin causar molèsties.

Article 14

Està prohibit deixar els excrements dels animals de companyia a les vies i als espais públics o privats de concurrència pública. Els propietaris dels animals o les persones que els conduïxin són responsables d'eliminar de manera correcta aquestes deposicions, que han de recollir i dipositar als contenidors adequats o, si no n'hi ha, endur-se-les a casa perquè siguin tractades de manera correcta com a rebuig. En cas que es

produceixi la infracció d'aquesta norma, els agents de l'autoritat poden requerir al propietari o a la persona que condueixi l'animal que retiri les deposicions; si no ho fa, els agents poden imposar-li la sanció pertinent.

Els portadors dels animals han de dur les bosses per recollir les deposicions, i la Policia Local pot comprovar en tot moment si compleixen aquesta obligació; és motiu de sanció el fet de passejar un animal sense disposar-ne. Per a cada sortida amb un ca, s'han de dur com a mínim dues bosses, que l'ajuntament garantirà la seva disposició als punts habituals.

CAPÍTOL V Dels animals vagabunds, abandonats o de poblacions ferals

Article 15

Està prohibit abandonar animals. Els propietaris dels animals que no vulguin continuar tenint-los estan obligats a cercar-los una llar substitutòria on siguin ben tractats o, en darrer terme, entregar-los al servei municipal encarregat de recollir-los, a l'entitat que en tenguí delegat el servei o a una societat protectora d'animals legalment reconeguda, per a la qual cosa hauran de pagar les taxes corresponents, si escau.

Queda totalment prohibit abandonar espècies salvatges o exòtiques no autòctones al medi, ja que suposen un greu perill per a l'ecosistema autòcton.

Quan el propietari no vulgui l'animal, s'ha de posar en contacte amb els organismes o entitats competents en la matèria, que el derivaran a un centre de recuperació d'espècies o similar.

Article 16

Es considera que un animal és vagabund quan no duu cap identificació del seu origen o del seu propietari, no va acompanyat de cap persona i concorre alguna de les circumstàncies següents:

- No tenir propietari conegut ni domicili o no estar censat.
- Circular per les vies i espais públics o privats de concurrència pública sense ser conduït per una persona, encara que estigui proveït de collar amb placa, medalla, xapa d'identificació o microxip. No té la consideració de ca vagabund el que circuli al costat del seu propietari, vagi proveït de microxip i collar i estigui educat correctament seguint les normes d'obediència i disciplina, malgrat que circumstancialment no sigui conduït amb la corretja o cadena, sempre sota la responsabilitat del seu propietari o de la persona que l'acompanyi.

En aquest cas, l'Ajuntament es pot fer càrrec de l'animal.

Article 17

Els moixos de carrer subjectes a programes de control municipal i que formin part de colònies felines controlades no són considerats animals vagabunds, sinó animals ferals. Es consideren animals ferals, i en concret moixos ferals, els que han estat abandonats, s'han perdut o són descendents d'aquests i han sobreviscut per si mateixos en medi obert. Els moixos ferals duen vides saludables i naturals en el seu propi espai; la seva llar és a l'aire lliure.

Article 18

Les poblacions de moixos ferals que formen part de les colònies dels programes municipals de control ètic de les poblacions poden viure lliurement a l'espai controlat. L'Ajuntament, dins les seves possibilitats, s'encarrega de controlar-ne la població i la salut en els entorns urbans. S'ha de procurar la reducció progressiva mitjançant el control de natalitat de les colònies fins a arribar a poblacions estables i amb bona qualitat de vida.

Les colònies felines són poblacions sense persona propietària acreditada, estan degudament esterilitzades i conviuen en un espai públic o privat a càrrec d'entitats cíviques sense afany de lucre que treballen per garantir-ne el benestar i controlar-ne la població i la convivència amb l'entorn. És un model de gestió animal de llarga trajectòria i reconeixement.

Les entitats que gestionen les colònies han de tenir un acord que les acrediti per a aquesta funció amb l'Ajuntament, que hi col·laborarà des de la seva competència. L'entitat ha de presentar anualment una memòria en què s'acrediti el control i les tasques dutes a terme.

A les colònies, els moixos han de disposar de menjar sec i d'aigua neta per beure. Els recipients s'han de col·locar en llocs discrets i s'han de mantenir nets. S'ha de tenir cura de l'entorn i se n'ha d'eliminar la brutícia o les restes. Sempre que sigui possible, cal acostumar els animals a ser alimentats a la mateixa hora, fet que permetrà observar-los o, si cal, capturar-los.

L'Ajuntament ha de senyalitzar aquests llocs indicant l'entitat que els gestiona i les dades de contacte; a més, ha d'instar el públic a respectar aquesta instal·lació municipal. Tots dos organismes han de fomentar conjuntament el voluntariat organitzat.

Article 19

Els animals en general, i particularment els cans, qualificats com a vagabunds han de ser recollits i conduïts al refugi habilitat pels serveis de l'ajuntament o per l'associació o entitat legalment constituïda que l'Ajuntament designi, que se n'ha de fer càrrec fins que l'animal sigui recuperat, cedit o adoptat. La captura i el transport d'animals vagabunds s'han de dur a terme seguint criteris tècnics, utilitzant mètodes i mitjans compatibles amb els imperatius biològics de l'espècie, en condicions higièniques impecables i amb garanties per a la seguretat de les persones en general i del personal encarregat d'aquests serveis en particular.

S'ha de mantenir l'animal sota custòdia municipal fins que transcorri el temps de permanència legalment establert en aquesta ordenança, llevat que l'animal hagi estat reclamat pel seu propietari o necessiti cures veterinàries.

Es poden exceptuar d'aquesta norma els animals molt perillosos i impossibles de controlar, per als quals es pot seguir un tràmit diferent amb el permís i la supervisió del personal tècnic pertinent.

En cas que l'animal porti algun sistema identificatiu, els corresponents serveis municipals avisaran al propietari, que disposarà d'un termini de quatre dies per recuperar-lo.

Si l'animal no porta cap sistema identificatiu i és reclamat per seu propietari, aquest haurà d'identificar l'animal obligatòriament amb el microxip.

En ambdòs casos, el propietari haurà de presentar la cartilla sanitària amb les vacunes al dia i si no és així estarà en l'obligació de fer-ho d'acord amb les lleis vigents.

Un cop transcorregut aquest temps, l'animal es considerarà legalment abandonat.

Els animals vagabunds disposats en el centre de recollida municipal, hi romandran com a mínim 15 dies, el temps que marca la Llei 1/1992 de protecció animal de la CAIB. No es podrà traslladar l'animal a cap altre recinte si no és perquè ha estat reclamat pel seu propietari o necessita cures veterinàries. Un cop transcorregut aquest termini, sense que hagi estat subjecte de recuperació, l'animal podrà ser adoptat. Els animals no recuperats pels seus propietaris o que no hagin estat adoptats durant aquest període, podran romandre un mínim de 6 dies més al recinte d'acollida, fins que siguin adoptats o derivats a un altre centre, refugi o associació protectora i de defensa dels animals. Si es tracta d'animals salvatges, exòtics, domesticats o no, seran derivats a entitats protectores específiques de recuperació d'espècies però, en cap cas, s'ofrirà la possibilitat d'adopció per part dels particulars.

Si els animals pertanyen a una espècie protegida, prohibida, predadora o perillosa, mai no es torna al seu propietari.

Les actuacions sanitàries que siguin necessàries durant el temps de permanència al recinte municipal s'han de fer sempre sota control veterinari.

No se sacrificarà cap animal llevat que pateixi una malaltia greu, dolorosa i incurable, però mai sense prescripció d'un veterinari.

Els animals considerats molt perillosos i impossibles de controlar es posen sota el control de l'organisme competent sempre amb el permís i la supervisió del personal pertinent.

Article 20

Durant l'estada dels animals recollits pels serveis municipals a les dependències pròpies o concertades aquests han de rebre un tracte digne. Les dependències del refugi destinades a custodiar-los i les atencions quotidianes han de complir les normes establertes a l'article 12 d'aquesta normativa.

L'Ajuntament s'ha d'encarregar d'informar la població dels animals trobats i custodiats a les seves dependències. Per això, té la obligació de divulgar i fomentar la responsabilitat i l'adopció.

Article 21

L'Ajuntament o l'entitat col·laboradora amb la qual tenguí conveni signat han de decidir el destí dels animals que no hagin estat recuperats o adoptats després dels 21 dies d'estada mínima a càrrec de l'Ajuntament, o en el termini necessari per completar el procediment administratiu de notificació a la propietat, seguint la filosofia i les normes d'aquesta ordenança i evitant en tot cas el sacrifici dels animals. En línies generals, es poden cedir els animals a centres, refugis o societats protectores i de defensa animal legalment constituïdes que procurin un tracte digne a l'animal, que no els sacrifiquin i que en fomentin l'adopció. L'Ajuntament o l'entitat col·laboradora amb la qual tenguí conveni signat han de decidir a qui i en quins termes donar en adopció els animals. En el moment d'entregar l'animal, el nou propietari ha d'abonar les despeses de vacunació, de desparasitació, de la cartilla sanitària i de la identificació de l'animal.

En tots els casos s'ha d'exigir un tracte digne i el compliment exhaustiu de l'ordenança municipal (allotjament, cures sanitàries, vacunes, identificació, inscripció censal, control de la natalitat, educació, responsabilitat i ciutadania) amb la signatura d'un document de compromís, en el qual, a més a més, s'ha d'especificar la provisionalitat de l'adopció, que esdevindrà automàticament definitiva al cap d'un mes de la tinença de l'animal. L'Ajuntament o l'entitat col·laboradora amb la qual tenguí conveni signat poden fer tasques d'inspecció per comprovar el compliment d'aquests compromisos.

CAPÍTOL VI Normes sanitàries

Article 22

L'Ajuntament ha de col·laborar en la promoció i la divulgació de les vacunacions i/o els tractaments obligatoris, i a més ha de vigilar que es compleixi el que ordena.

Article 23

Els posseïdors de cans, moixos i altres animals domèstics estan obligats a vacunar-los i a fer-los els tractaments contra les malalties objecte de prevenció.

Cada propietari ha de disposar de la cartilla sanitària corresponent, en la qual s'han d'especificar les característiques de l'animal, el seu estat sanitari i les dades necessàries sobre la identitat del propietari.

Article 24

Els propietaris dels animals de companyia que hagin agredit i lesionat alguna persona estan obligats a:

- Facilitar les seves pròpies dades i les de l'animal agressor a la persona agredida, als seus representants legals i a les autoritats competents que les sol·licitin.
- Comunicar els fets a l'Ajuntament en un termini màxim de 24 hores després que s'hagin esdevingut i posar-se a disposició de les autoritats municipals.
- Sotmetre l'animal agressor a observació veterinària obligatòria, que s'ha de fer al mateix domicili del propietari de l'animal si les condicions d'infraestructura ho permeten o a les instal·lacions municipals i seguint les disposicions que determini el veterinari.
- Comunicar a l'Ajuntament qualsevol incidència que es produeixi (mort de l'animal, robatori, pèrdua, desaparició, trasllat, etc.) durant el període d'observació veterinària.
- Quan les circumstàncies ho aconsellin i l'autoritat sanitària municipal ho consideri necessari, es pot obligar a recloure l'animal agressor per sotmetre'l al període d'observació veterinària que s'estipuli.
- Si l'animal té propietari conegut, les despeses de manteniment són a càrrec seu.
- Si el propietari de l'animal agressor no té la documentació adequada, es pot iniciar l'expedient sancionador.

CAPÍTOL VII Cens municipal

Article 25

Els posseïdors de cans i moixos han de registrar els animals en el cens municipal corresponent dins el termini màxim de tres mesos a comptades de la data de naixement o d'adquisició de l'animal. L'animal es pot inscriure en el cens a les oficines municipals o bé a les consultes veterinàries acreditades.

Article 26

Els posseïdors d'animals catalogats com a potencialment perillosos segons la legislació vigent, a més, han de disposar de la llicència de tinença corresponent i formalitzar la sol·licitud d'inscripció en el Registre d'Animals Potencialment Perillosos. Aquesta tramitació s'ha de dur a terme a les oficines municipals amb la presentació de la documentació especificada en el Reial Decret 287/2002, pel qual es desenvolupa la Llei 50/1999, sobre règim jurídic per a la tinença d'animals potencialment perillosos.

Article 27

Els propietaris o posseïdors dels animals censats han de comunicar-ne les baixes per mort o desaparició a l'oficina municipal corresponent en

un termini màxim de 3 mesos; a més, han de presentar la documentació de l'animal.

Article 28

Les persones que transfereixin la propietat d'un animal o que canviïn d'adreça o de població estan obligades a comunicar aquest fet i les dades del nou propietari i la nova adreça al cens municipal en un termini no superior a 15 dies.

Article 29

La identificació dels animals de companyia s'ha de fer obligatòriament mitjançant el següent sistema, que s'ha d'adaptar, si escau, a la normativa de la Unió Europea:

- Implantació del microxip:

El microxip consta d'un codi alfanumèric que permet identificar l'animal i garantir la no duplicitat.

El microxip s'ha d'implantar al costat esquerre del coll de l'animal. En el cas que per una circumstància justificada no sigui possible implantar-lo al costat esquerre del coll de l'animal, s'haurà d'implantar a la zona de la creu, entre les dues espatlles, cosa que s'ha de fer constar expressament en el document acreditatiu.

Un facultatiu veterinari ha d'implantar el microxip en condicions d'asèpsia.

La persona o entitat responsable de marcar l'animal ha de lliurar al posseïdor de l'animal el document acreditatiu d'aquest fet, en el qual han de constar, almenys, les dades següents: el sistema d'identificació utilitzat, les dades de la persona o entitat que fa aquest marcatge, l'espècie animal i la raça, el sexe i la data de naixement de l'animal.

En qualsevol transacció de l'animal de companyia, s'ha de lliurar al nou posseïdor de l'animal el document acreditatiu de la seva identificació i assegurar el canvi de les dades que sigui pertinent.

Article 30

En el moment de registrar l'animal en el cens municipal, s'ha de lliurar al propietari la targeta censal municipal, que s'ha de renovar en els períodes que estableixi l'autoritat municipal.

CAPÍTOL VIII Sacrifici d'animals i recollida d'animals ferits, cadàvers i restes

Article 31

El sacrifici d'animals, amb caràcter general, només pot ser fet per un facultatiu veterinari col·legiat per procediments eutanàsics que assegurin la sedació i l'anestèsia de l'animal per tal de evitar-ne el patiment físic i psíquic.

Queden totalment prohibits els procediments que ocasionin la mort de qualsevol altra manera (enverinaments, armes de foc, etc.).

Article 32

Des d'aquesta ordenança, es rebutja el fet que el propietari d'un animal decideixi sacrificar-lo per motius arbitraris. El sacrifici d'un animal només s'ha de fer en cas de malaltia greu, dolorosa i incurable.

Quan el propietari d'un animal no vulgui continuar assumint-ne la tinença, l'ha de cedir als serveis de recollida de l'Ajuntament o a una associació de defensa dels animals, que treballaran per aconseguir-ne l'adopció.

Article 33

L'Ajuntament és el responsable de retirar els animals morts de les vies públiques, i també a sol·licitud de particulars, autoritats, organismes o institucions. Els animals s'han de recollir de manera que impedeixi la contaminació del personal afecte al servei i, en qualsevol cas, en bosses o recipients precintats. Les restes i els cadàvers s'han d'eliminar mitjançant els serveis del Centre Sanitari Municipal de Son Reus (Palma), d'acord amb la legislació vigent.

Els qui tinguin coneixement que hi ha un cadàver o restes d'animals als espais públics o privats de concurrència pública ho han de comunicar a les oficines municipals, a les quals han de facilitar les dades necessàries per localitzar-lo i recollir-lo de forma immediata.

La ubicació de cementiris d'animals, si s'escau, s'ha de regir per la normativa europea, estatal o autonòmica que hi sigui d'aplicació.

Article 34

L'Ajuntament és el responsable de retirar els animals ferits dels espais públics o privats de concurrència pública en les millors condicions possibles de transport i tracte i de derivar-los a un centre veterinari. Un facultatiu veterinari ha de decidir les actuacions pertinents: adormir-lo, curar-lo o sacrificar-lo si no queda cap altra opció a fi d'evitar-ne el sofriment i l'agonia.

Els animals ferits passen a ser tutelats per l'Ajuntament o per una associació amb la qual tenguí un conveni signat, per difondre que han estat recollits i intentar trobar-ne el propietari. Si no es pot trobar el propietari de l'animal, aquest queda subjecte a allò que s'estableix en el capítol V d'aquesta ordenança.

CAPÍTOL IX Vigilància i inspecció

Article 35

Correspon a l'Ajuntament d'Esporles:

- Confeccionar i mantenir al dia el cens municipal d'animals de companyia del municipi.
- Recollir, custodiar, esterilitzar, identificar i derivar mitjançant l'adopció de particulars o de centres, refugis o associacions de protecció animal sense ànim de lucre els animals vagabunds sense propietari, abandonats, ferals o entregats pels seus propietaris, d'acord amb aquesta ordenança.
- Albergar aquests animals, sempre dins el terme municipal d'Esporles, durant els períodes de temps mínims establerts en aquesta ordenança i d'acord amb la infraestructura i les condicions detallades en el capítol III d'aquesta ordenança.
- Promoure i subvencionar campanyes de conscienciació sobre el benestar dels animals; sobre el deure de complir la normativa establerta respecte a les vacunacions, el cens i la identificació d'animals, i sobre la conveniència d'esterilitzar-los. Aquestes campanyes es poden dur a terme en col·laboració amb associacions protectores i de defensa dels animals sense ànim de lucre i legalment constituïdes.
- Vigilar perquè es compleixin tots els termes d'aquesta ordenança municipal posant especial cura en el compliment dels drets dels animals i els aspectes que afecten la convivència normal. Les actuacions del servei d'inspecció i vigilància s'han de fer sense la necessitat d'una denúncia prèvia i intervenint oportunament en els casos d'infracció evident.
- Tramitar i, si escau, resoldre els expedients sancionadors corresponents per infraccions d'aquesta Ordenança municipal.
- Les denúncies o queixes s'han de formalitzar pels procediments habituals.

Article 36

Als efectes d'aquesta ordenança, tenen la consideració d'associacions per a la protecció i la defensa dels animals les que estiguin legalment constituïdes, siguin sense ànim de lucre i tenguin com a finalitat la protecció i la defensa dels animals.

Les associacions per a la protecció i la defensa dels animals que compleixin aquests requisits poden obtenir el títol d'entitats col·laboradores de l'Ajuntament d'Esporles i signar, amb aquest fi, un conveni de col·laboració i gestió per complir aquesta ordenança i els drets dels animals.

L'Ajuntament d'Esporles pot convenir amb les entitats col·laboradores la realització de diferents funcions, que es detallaran en el document de signatura del conveni, sempre dins el marc del terme municipal i respectant els temps mínims d'estada dels animals al nostre municipi.

Els agents de l'autoritat han de prestar la seva ajuda a les entitats col·laboradores per dur a terme les gestions que tenguin relació amb el compliment d'aquesta ordenança municipal.

L'Ajuntament d'Esporles pot establir ajudes econòmiques per a les entitats col·laboradores amb la presentació prèvia per part d'aquestes d'una memòria amb un estudi econòmic-financer en què s'especifiquin les activitats que s'han de finançar i les diferents fonts de recursos.

CAPÍTOL X Infraccions i sancions

Article 37

Les accions i/o les omissions que infringeixin aquesta ordenança i la seva normativa complementària i el que estableix la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà de la CAIB, generen responsabilitat de naturalesa administrativa, sense perjudici

del que es pugui exigir per la via penal, civil o d'un altre ordre en què puguin incórrer.

Article 38

Les infraccions a què es refereix aquest títol es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 39

Són infraccions lleus les següents:

- Deixar circular per la via pública i per les propietats privades alienes al propietari sense autorització cans que no vagin acompanyats i conduïts per una persona i sota la seva responsabilitat.
- Embrutar amb els excrements dels animals les voravies, les vies urbanes i els espais públics i qualsevol lloc destinat al trànsit de vianants.
- Tenir un ca sense microxip d'identificació.
- Tenir un ca no censat.
- Tenir un moix o moixa sense sanar, ja que s'incompleix l'article 9.
- Tenir un ca potencialment perillós sense inscriure en el Registre d'Animals Potencialment Perillosos.
- Vendre animals a menors d'edat i incapacitats sense l'autorització de qui en tengui la pàtria potestat o custòdia.
- Incomplir per part del propietari d'un animal allò que s'estableix en els punts 1, 2, 3 i 4 de l'article 12 del capítol III d'aquesta ordenança referent a la tinença i l'allotjament dels animals de companyia.
- Incomplir per part del propietari d'un animal allò que s'estableix en l'article 13 del capítol IV d'aquesta Ordenança referent a la circulació dels animals de companyia.
- Incomplir qualsevol norma o prescripció fixada en aquesta Ordenança que no estigui qualificada de greu o molt greu.

Article 40

Són infraccions greus:

Les infraccions descrites en l'article anterior quan concorri l'agreuja de reincidència, en especial les que afecten la convivència en l'entorn urbà.

Es considera que hi ha reincidència quan hi ha dues resolucions fermes respecte a una infracció pel mateix motiu en un període de dos anys, o per tres fets infractors de diferent naturalesa en el mateix període de dos anys.

- Abandonar els excrements dels animals a les vies públiques.
- Deixar circular per la via pública i les propietats privades alienes al propietari sense autorització cans potencialment perillosos que no vagin acompanyats i conduïts per una persona adulta mitjançant cadena, corretja o cordó resistent i morrió si és necessari o bé si té antecedents de comportament agressiu.
- Transportar animals vulnerant els requisits establerts en l'article 8 de la Llei 1/1992, de la CAIB.
- Obligar els animals a treballar o produir en cas de malaltia o desnutrició, o sobreexplotar-los de manera que es pugui posar en perill la seva salut.
- Subministrar substàncies no permeses als animals.
- Abandonar de manera no reiterada un animal.
- Alienar animals amb malaltia no contagiosa, tret que el venedor no conegui aquest aspecte en el moment de la transacció.
- Vendre animals a laboratoris, clíniques o altres establiments per a experimentació, sense l'autorització de l'administració competent.

- Dur a terme venda ambulat d'animals fora dels mercats i les fires legalitzades.
- No vacunar els animals o no fer-los els tractaments sanitaris pertinents (castracions...).
- Tenir, exhibir, comprar o vendre, cedir, donar o qualsevol altra forma de transmetre animals que siguin d'una espècie inclosa en els apèndixs II i III de les CITES o C2 de la legislació comunitària sobre la mateixa convenció sense els permisos d'importació que correspongui.
- Tenir animals salvatges que no s'adaptin a la captivitat.
- Reiterar-se en les infraccions considerades lleus.

Article 41

Són infraccions molt greus:

- Usar estris o ginys destinats a limitar o impedir la mobilitat dels animals o a tenir-los en condicions prohibides.
- Practicar als animals mutilacions innecessàries o per raons d'estètica, agredir-los físicament o psíquicament, sobretot produir-los lesions de qualsevol tipus, i sacrificar animals sense control facultatiu veterinari o en contra del que estableix aquesta ordenança.
- Abandonar de manera reiterada un animal.
- Alienar animals amb malaltia contagiosa, tret que sigui indetectable en el moment de la transacció.
- Dur a terme espectacles de bregues entre animals o entre animals i persones.
- Usar animals en qualsevol tipus de festes o espectacles en què aquests puguin ser objecte de dany, sofriment físic o psíquic, tractaments antinaturals, maltractaments, burles, o en els quals es pugui ferir la sensibilitat de l'espectador i ser antieducatiu per als infants.
- Tenir, exhibir, comprar o vendre, cedir, donar o qualsevol altra forma de transmetre animals o les seves parts o derivats que siguin d'una espècie que estigui inclosa en l'apèndix I de la CITES o CI de la legislació comunitària sobre la mateixa convenció sense els permisos d'importació que correspongui.
- Alliberar al medi espècies no autòctones que suposen un perill per a l'ecosistema i la fauna i flora autòctones.
- Incomplir de manera reiterada les indicacions per facilitar la convivència una vegada iniciat l'expedient sancionador com a infracció greu.

Article 42

Les infraccions comeses contra els preceptes d'aquesta Ordenança i de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de la CAIB, són sancionades de la manera següent, de conformitat amb el que s'estipula aquesta Llei:

- a) Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 60 a 300 euros.
- b) Les infraccions greus són sancionades amb una multa de 300,01 a 1.500 euros.
- c) Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa de 1.500,01 a 15.000 euros. La imposició d'una multa per falta molt greu implica la confiscació immediata dels animals objecte de la infracció i d'altres en possessió de l'infractor. Es pot estudiar la possibilitat que se'l pugui inhabilitar per a la possessió d'animals.

Les sancions es poden condonar per serveis a la comunitat o accions formatives, a petició de la persona interessada i quan l'Ajuntament ho consideri oportú.

L'Ajuntament ha d'adoptar les mesures d'inspecció necessàries, d'acord amb les seves possibilitats.

Article 43

Els establiments que cometin infraccions de forma reiterada poden ser objecte del tancament temporal o definitiu segons les lleis i les normatives vigents.

Article 44

La imposició de sancions correspon a batlia en el cas de les lleus, al Ple de l'Ajuntament en el cas de les infraccions greus i al conseller d'Agricultura i Pesca en el cas de les infraccions molt greus.

Article 45

Les conductes susceptibles de sanció administrativa, una vegada tipificada, i si són objecte de sanció o multa, s'han de graduar segons els criteris següents:

- La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- La reiteració. La reiteració s'esdevé quan hi ha dues resolucions fermes per fets de la mateixa naturalesa en un període de dos anys, o tres de distinta naturalesa en el mateix període.

Article 46

La imposició de qualsevol sanció prevista per aquesta ordenança no exclou la responsabilitat civil i penal i l'eventual indemnització del mals i perjudicis que puguin correspondre a l'infractor.

Article 47

Per imposar les sancions previstes per aquesta ordenança així com per la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals de la CAIB, cal seguir el procediment sancionador regulat per la Llei de procediment administratiu i pel Decret 14/1994, de 10 de febrer, de l'Administració de la CAIB.

Article 48

L'Administració local pot retirar els animals sempre que hi hagi indicis d'infracció de les disposicions d'aquesta ordenança amb caràcter preventiu i mentre no es resolgui l'expedient sancionador que correspongui.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició addicional primera

Tot el que no es preveu en aquesta Ordenança s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de la CAIB, i al seu reglament, com també a tota legislació i normativa de rang superior existents i les que es legislin posteriorment.

Disposició addicional segona

Queden derogades totes les normes municipals de rang igual o inferior que s'oposin a aquesta ordenança.

Disposició addicional tercera

Aquesta ordenança, aprovada entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

I havent transcorregut el termini d'exposició al públic de trenta (30) dies de duració a comptar des de l'esmentat anunci sense que s'hagi presenta cap reclamació o suggerència, s'enten de conformitat amb el que disposa l'art. 17 del RDL 2/2004 de 5 de març definitivament aprovades.

La qual cosa es fa pública per a general coneixement i als efectes pertinents d'acord amb l'art. 17 de l'esmentat text legal

Esporles, 24 d'octubre de 2017

La batlessa,
Maria Ramon Salas

